



**VERBAND TÜRKISCHER INDUSTRIELLER UND
UNTERNEHMER
VERTRETUNG IN DEUTSCHLAND, BERLIN**

ALMANYA BASIN DEĞERLENDİRMESİ

28.09.2009- 02.10.2009

TS-BER/2009/44

Die türkisch-armenische Annäherung soll in der Schweiz besiegelt werden

NZZ Online

Neue Zürcher Zeitung, 27.09.2009

Die Türkei und Armenien sollen in Zürich einen Vertrag über die Normalisierung ihrer Beziehungen unterzeichnen. Auch US-Aussenministerin Hillary Clinton wird erwartet.

Von Heidi Gmür, Markus Häfliger

Zürich steht ein Ereignis von weltpolitischer Bedeutung bevor. Falls alles klappt, wie momentan geplant, werden die Türkei und Armenien in den kommenden Wochen in der Schweiz zwei Verträge über ihre gegenseitige Annäherung unterzeichnen.

Laut zwei gut informierten Quellen findet das Ereignis voraussichtlich in Zürich statt. Als mögliches Datum nennen die zwei Quellen den 10. Oktober. Gemäss einem früheren Bericht einer armenischen Zeitung werden die zwei Aussenminister Ahmet Davutoğlu (Türkei) und Edward Nalbandian (Armenien) die Verträge signieren. Als Mediatorin wird bei der Unterzeichnung auch die Schweiz vertreten sein, wahrscheinlich durch Aussenministerin Micheline Calmy-Rey.

Wie bedeutend der Anlass ist, lässt sich daran ermesen, dass auch Hillary Clinton erwartet wird. Die Teilnahme der amerikanischen Aussenministerin ist laut den zwei Quellen «wahrscheinlich, aber noch nicht bestätigt». Dem Vernehmen nach haben die USA in Zürich bereits vorsorglich Hotelzimmer reserviert. Dass Clinton tatsächlich teilnimmt, dürfte allerdings bis im letzten Moment unsicher bleiben.

Mit ihrer Präsenz will Clinton demonstrieren, wie interessiert die USA an einer Normalisierung der armenisch-türkischen Beziehungen sind. Dieses Interesse erklärt sich vor allem durch die grossen Öl- und Gasvorräte in der Kaukasusregion. Die Mediation in diesem jahrzehntealten Konflikt hat der Schweiz in Washington Goodwill verschafft, wie der neue US-Botschafter in Bern jüngst erklärte (vgl. NZZaS vom 13. September).

Der Konflikt zwischen der Türkei und den Armeniern reicht fast ein Jahrhundert zurück. 1915 massakrierten die Türken über eine Million Armenier; doch bis heute weigert sich die Türkei, den Genozid anzuerkennen. Seit 1993 ist zudem die gemeinsame Grenze geschlossen als Folge des Konflikts zwischen Armenien und Aserbeidschan.

Vor rund zwei Jahren hat die Schweiz begonnen, im Geheimen zwischen Armenien und der Türkei zu vermitteln. Am 1. September 2009 veröffentlichten die Parteien ein erstes greifbares Resultat: zwei Protokolle, die einen Fahrplan zur Wiederherstellung der bilateralen Beziehungen enthalten. Noch fehlen auf diesen Protokollen aber die Unterschriften.

Die Protokolle sehen vor, dass die Grenze innerhalb von zwei Monaten geöffnet wird. Zudem soll eine Historikerkommission die Ereignisse von 1915 untersuchen. Sowohl auf armenischer wie auf türkischer Seite sind die Bestimmungen des Vertrages umstritten. Sehr kritisch ist vor allem die bedeutende armenische Diaspora, die in der Schweiz in der Gesellschaft Schweiz-Armenien organisiert ist (vgl. NZZaS vom 6. September).

Offiziell nimmt keines der vier involvierten Länder zu den Informationen der «NZZ am Sonntag» Stellung. Das Departement von Micheline Calmy-Rey sagt nur so viel: «Die Parteien haben vereinbart, dass sie nach den sechs Wochen interner Konsultationen die Unterzeichnung durchführen werden.» Derzeit sei man in Kontakt, um ein Datum festzulegen. Dass die Zeremonie in der Schweiz stattfindet, sei «eine Möglichkeit». Keine Auskünfte erteilten die Botschaften der Türkei und der USA in Bern sowie das armenische Aussenministerium in Erewan.

Sollte Calmy-Rey tatsächlich am Rande der Vertragsunterzeichnung Clinton treffen, wäre dies bereits ihr drittes Treffen innert sieben Monaten.

TÜRK-ERMENİ YAKINLAŞMASININ İSVİÇRE'DE ONAYLANMASI BEKLENİYOR

ABD Dışışleri Bakanı Hillary Clinton, ekim ayında Zürih'e seyahat planlıyor. Bu konuda iyi bilgi sahibi olan iki kaynağa göre, Clinton, Ermenistan ve Türkiye arasındaki iki anlaşmanın imza törenine gözlemci olarak katılmak istiyor. İsviçre, iki düşman komşu ülke arasında ara buluculuk yapıyor. Eylül ayı başında, bu sürecin sonucu olarak, iki ülkenin yakınlaşmasına yönelik iki protokol üzerinde uzlaşmaya varıldı. Şimdi, bu protokollerin muhtemelen 10 Ekimde Zürih'te imzalanacağı belirtiliyor. Kaynaklardan biri, Clinton'un katılımının "mümkün olduğunu, ancak henüz doğrulanmadığını" bildirdi. ABD; Ermenistan ve Türkiye arasındaki ilişkilerin yumuşaması taraftarı, zira bölgede önemli petrol ve doğal gaz kaynakları bulunuyor.

Zürih'in önünde, dünya siyasetinde önem taşıyan bir olay var. Şayet her şey şu anda planlandığı gibi yolunda giderse Türkiye ve Ermenistan gelecek haftalarda İsviçre'de karşılıklı yakınlaşmaya yönelik iki sözleşme imzalayacak.

İyi bilgi sahibi iki kaynağa göre, bu imzalar Zürih'te atılacak. Olası tarih de 10 Ekim. Bir Ermeni gazetesinin eski bir haberine göre, anlaşmalara Dışışleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve Ermenistan Dışışleri Bakanı Edward Nalbandyan imza koyacak. İmza töreninde ara bulucu olarak İsviçre de muhtemelen Dışışleri Bakanı Micheline Calmy-Rey ile temsil edilecek.

Olayın önemi, Hillary Clinton'un da İsviçre'de bekleniyor olmasından anlaşılabilir. İki kaynağa göre, ABD Dışışleri Bakanının katılımı "olası, ancak henüz doğrulanmış değil". Edinilen bilgilere göre, ABD tedbir olarak Zürih'te otel odası rezerve ettirmiş durumda. Clinton'un gerçekten katılıp katılmayacağı son ana kadar belirsizliğini koruyabilir. Clinton, katılımıyla ABD'nin Ermenistan ve Türkiye arasındaki ilişkilerin normalleşmesine olan ilgisini göstermek istiyor. Bu ilgi daha çok Kafkasya bölgesindeki petrol ve doğal gaz kaynakları nedeniyle açıklanabilir. Bern'deki ABD Büyükelçisinin yakın tarihte yaptığı açıklamada da belirttiği gibi, İsviçre, on yıllardır süren bu ihtilafta ara buluculuk yaparak Washington'un takdirini kazandı.

Türkiye ve Ermenistan arasındaki ihtilaf neredeyse yüz yıl öncesine dayanıyor. 1915 yılında Türkler bir milyonun üzerinde Ermeni'yi katletti; ancak Türkiye hâlâ soykırımı tanımayı reddediyor. Ayrıca 1993 yılından beri, Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki çekişmeden dolayı, ortak sınır kapalı durumda.

İsviçre, yaklaşık iki yıl önce Ermenistan ve Türkiye arasında gizlice ara buluculuk yapmaya başladı. 1 Eylül 2009'da taraflar ilk somut sonucu açıkladı: İkili ilişkilerin yeniden oluşturulmasına yönelik bir yol haritasını içeren iki protokol. Ancak bu protokollerde imzalar hâlâ eksik.

Protokoller, sınırın iki ay içinde açılmasını öngörüyor. Ayrıca bir tarihçiler komisyonunun 1915 yılındaki olayları araştırması planlanıyor. Hem Ermeni hem Türk tarafında sözleşmenin maddeleri tartışılıyor. Özellikle İsviçre'de İsviçre-Ermeni Derneği'nde bir araya gelen Ermeni diasporası, protokollerini şiddetli bir biçimde eleştiriyor. İşin içindeki dört ülke de NZZ am Sonntag'da yer alan bilgiler konusunda resmi görüş bildirmiyor. İsviçre Dışişleri Bakanlığı sadece, tarafların kendi ülkelerinde altı hafta sürecekt görüşmelerden sonra imza atma konusunda anlaşmaya vardıklarını, şu sıralar kesin bir tarih belirlenmesi için temasların devam ettiğini ve imza töreninin İsviçre'de gerçekleşmesinin "olası" olduğunu belirtiyor. Bern'deki Türkiye ve ABD Büyükelçilikleri ile Erivan'daki Dışişleri Bakanlığı bu konuda bilgi vermedi.

Calmy-Rey bu sözleşmenin imzalanması sırasında Clinton ile bir araya gelirse, bu, yedi ay içindeki üçüncü buluşma olacak.

Hauptsache Vertragstreue



Berliner Zeitung, 28.09.2009

Günter Seufert

ISTANBUL. Nicht einen prominenten Kommentar gab es gestern aus Ankara zum deutschen Wahlausgang. Die Türken schauten lieber nach Washington, wo ihr Premier Recep Tayyip Erdogan soeben mit Barack Obama über die Normalisierung des Verhältnisses zum Nachbarn Armenien und über die neue Kurdenpolitik gesprochen hat. Zwar wird es heute in den Zeitungen Schlagzeilen geben zur Bundestagswahl und ein Lamento, dass auch die neue Berliner Regierung immer nur eine "privilegierte Partnerschaft" mit Ankara und nie eine Vollmitgliedschaft der Türkei in der EU im Munde führen wird. Zwar werden die Leser zur Kenntnis nehmen müssen, dass auch die FDP, die hier fast keiner kennt, die Aufnahme ihres Landes in die Union - wenn überhaupt - in unendlich weiter Ferne sieht. Doch für eine sichtbare Enttäuschung oder gar einen Schock gibt es keine Anzeichen.

Das liegt nicht nur daran, dass Merkels Wahlsieg alles andere als eine Überraschung ist. Es liegt auch daran, dass die Kanzlerin - anders als Nicolas Sarkozy - immer zwischen ihrer eigenen Ablehnung eines türkischen EU-Beitritts und der prinzipiellen Vertragstreue der Bundesrepublik unterschieden hat. Auch dass die CDU die EU-

Mitgliedschaft des Landes nicht zum Wahlkampfthema gemacht hat, hilft Ankara dabei, das gestrige Ergebnis relativ leicht zu verdauen.

Genüsslich nehmen die Türken zur Kenntnis, dass auch in Deutschland Parteienverdruss herrscht und jeder vierte Wähler einfach zu Hause blieb. Entscheidend für die Ruhe am Bosphorus ist aber, dass die Türkei in den letzten vier Jahren sehr selbstbewusst geworden ist. Der wirtschaftliche Abstand zur EU wird jedes Jahr kleiner, in der Region ist die Türkei wirtschaftlich und militärisch die stärkste Macht. Für einen künftigen Außenminister Westerwelle ist Ankara kein leichter Partner.

ÖNEMLİ OLAN, ANLAŞMALARA BAĞLI KALMAKTIR

Ankara'da dün Almanya'daki seçim sonuçlarına ilişkin olarak önemli kişiler tarafından bir tek yorum dahi yapılmadı. Türkler dikkatini daha ziyade, Başbakanları Recep Tayip Erdoğan'ın Barak Obama ile Ermenistan ile ilişkiler ve yeni Kürt politikasını görüştüğü Washington'a yöneltmişlerdi. Bugün gazetelerde Federal Meclis seçimlerine ilişkin manşetler yer alacak ve Berlin'deki yeni hükûmetin Ankara ile AB arasında tam üyelik değil "imtiyazlı ortaklık" ilişkisi kurulmasından yana olduğu yazılacak olsa da seçim sonuçlarından hayal kırıklığı duyulduğu ya da bu nedenle şok yaşandığı yönünde herhangi belirti mevcut değil.

Bunun bir nedeni, Merkel'in seçim zaferinin bir sürpriz olmamasının yanı sıra, Şansölye'nin –Sarkozy'den farklı olarak- Türkiye'nin AB üyeliğine şahsen karşı çıkmakla Almanya Federal Cumhuriyeti'nin ahde vefa ilkesi arasında ayırım yapmış olmasından kaynaklanmaktadır. CDU'nun Türkiye'nin AB üyeliği konusunu seçim kampanyasında malzeme yapmamış olması da Ankara'nın dünkü seçim sonuçlarını daha rahat bir şekilde hazmetmesine yardımcı olmaktadır.

Türkler, Almanya'da da siyasi partilere karşı bir bıkkınlığın hâkim olmasını ve her dört seçmenden birinin oy vermemesini memnuniyetle izliyor. Ancak Türkiye'deki sakinliğin belirleyici nedeni, Türkiye'nin son yıllarda öz güveninin büyük ölçüde artmış olmasından kaynaklanmaktadır. AB ile Türkiye arasındaki ekonomik mesafe her sene azalmaktadır. Türkiye, bölgesinde ekonomik ve askerî açıdan en büyük güçtür. Müstakbel Dışişleri Bakanı Westerwelle için Ankara kolay bir ortak olmayacaktır.

Türken skeptisch, Euphorie im Elysee



Wiener Zeitung, 29.09.2009

Der mächtigste Mann der Welt ließ es sich nicht nehmen, die mächtigste Frau der Welt noch am Sonntag Abend anzurufen: US-Präsident Barack Obama gratulierte der deutschen Wahlsiegerin telefonisch und meinte, er freue sich, auch weiterhin mit

Angela Merkel auf internationaler Ebene zusammenarbeiten zu dürfen. "Die Vereinigten Staaten und Deutschland sind enge Verbündete und Partner bei der weltweiten Förderung von Freiheit, Sicherheit und Wohlstand", hieß es in einer Erklärung des Weißen Hauses.

Weniger begeistert reagierten türkische Medien auf den Ausgang der deutschen Wahl. Sie befürchten nun schwierige Zeiten für den geplanten EU-Beitritt ihres Landes. "In Deutschland haben die Türkei-Gegner gewonnen", so die Zeitung "Milliyet". Es sei zu erwarten, dass sich die Rhetorik gegen einen Beitritt der Türkei nun verstärken werde. Medienkommentatoren schrieben, Bundeskanzlerin Angela Merkel und Frankreichs Präsident Nicolas Sarkozy könnten nun ihre Kritik an einem EU-Beitritt der Türkei nachdrücklicher vortragen. Beide Politiker haben in der Vergangenheit eindringlich vor einem Europa ohne Grenzen gewarnt. Merkel will eine privilegierte Partnerschaft der EU mit Ankara statt einer Vollmitgliedschaft. Die Türkei lehnt das ab.

Nicolas Sarkozy gratulierte Merkel fast euphorisch zu ihrem Wahlsieg. "Ich freue mich, auf Ihr persönliches Engagement zählen zu können", schrieb Sarkozy in einem Brief, handschriftlich fügte er hinzu: "Dein Freund".

Der Glückwunsch aus der Downing Street hingegen war kurz und knapp. Premierminister Gordon Brown freue sich, mit Bundeskanzlerin Angela Merkel die "enge Arbeitsbeziehung fortzusetzen", so der britische Premier. In Großbritannien wird Mitte 2010 gewählt, derzeit sieht es danach aus, dass Tory-Chef David Cameron das Amt des Premiers übernimmt.

Schwedens Regierungschef Fredrik Reinfeldt, er ist gleichzeitig amtierender EU-Ratspräsident, hat im schwedischen Radio seine Einschätzung zum Wahlergebnis bekannt gegeben. Er werte den Sieg des bürgerlichen Lagers als "Auflösung einer Zwangsehe" zwischen CDU/CSU und SPD sowie als Votum für Reformen. Der konservative Regierungschef meinte, entscheidend für den Wahlausgang sei Kanzlerin Angela Merkel als "einer der am stärksten strahlenden Sterne in Europa" gewesen. Über ihre Qualitäten meinte der Schwede: "Sie denkt nicht an Prestige, ist immer gut vorbereitet, kann zuhören und lässt sich nie in eine Ecke drängen."

TÜRKLER ŞÜPHE DUYUYOR, ELYSEE'DE İSE COŞKU YAŞANIYOR

Dünyanın en güçlü adamı, dünyanın en güçlü kadını pazar akşamı arayarak kutladı. ABD Başkanı Barack Obama, Almanya'daki seçimleri kazanan Angela Merkel'i telefonla arayarak kutladı ve kendisiyle uluslararası düzeyde bundan sonra da birlikte çalışmaktan memnuniyet duyacağını söyledi. Beyaz Saray'dan, Amerika Birleşik Devletleri ile Almanya'nın yakın müttefik oldukları ve özgürlüğün, güvenliğin ve refahın dünya çapında teşvik edilmesinde de ortak oldukları şeklinde bir açıklama yapıldı.

Türk medyası ise Almanya'daki seçimlerde elde edilen sonucu biraz daha az coşkuyla karşıladı. Ülkelerinin planlanan AB üyeliği konusunda zor bir süreç yaşayacağı yönünde endişeleri var. Milliyet gazetesine göre Almanya'daki seçimleri, Türkiye karşıtları kazandı. Türkiye'nin üyeliğine karşı söylemlerin şimdi daha çok güçlenmesi

bekleniyor. Medya yorumcuları, Başbakan Angela Merkel ve Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin, Türkiye'nin AB üyeliğine yönelik eleştirilerini şimdi daha fazla öne çıkaracaklarını yazıyor. Her iki politikacı da geçmişte sınırları olmayan bir Avrupa karşısında şiddetli bir şekilde uyarıda bulunmuşlardı. Merkel, tam üyelik yerine AB ile Ankara'nın imtiyazlı ortak olmalarını istiyor, Türkiye ise bunu reddediyor.

Nicolas Sarkozy, elde edilen seçim zaferi üzerine Merkel'i neredeyse coşkuyla kutladı. Sarkozy yazdığı bir mektup da "Kişisel girişimlerinizi hesaba katmaktan memnuniyet duyuyorum." diyerek, ayrıca kendi el yazısıyla "dostun" şeklinde bir ekleme de yaptı. Buna karşı Downing Street'den gelen tebrik mesajı ise kısa ve özdü. İngiliz Başbakanından ise "Başbakan Gordon Brown, Almanya Başbakanı Angela Merkel ile yakın çalışma ilişkisini devam ettirmekten memnuniyet duyacaktır." şeklinde bir açıklama geldi.

İngiltere'de 2010 yılının ortalarında seçim yapılacak. Bugünlerde başbakanlık görevine Tory'nin lideri David Cameron'un geçmesi bekleniyor.

İsveç Başbakanı ve aynı zamanda AB Dönem Başkanı olan Fredrik Reinfeldt, İsveç radyosuna seçim sonuçlarıyla ilgili değerlendirmede bulundu. Fredrik Reinfeldt, CDU/CSU ve FDP partilerinden oluşan burjuva kanadın seçim zaferi için, CDU/CSU ile SPD arasında olan "zoraki bir evliliğin sona ermesi" şeklinde bir benzetmede bulunuyor ve reformlar için bir tür oylama yapıldığını düşünüyor. Muhafazakâr hükûmet lideri, seçim sonucu için belirleyici olanın, Avrupa'nın en parlak yıldızı olmasıyla Başbakan Angela Merkel'in olduğunu düşünüyor. Angela Merkel'in özellikleri hakkında Reinfeldt, "O prestiji düşünmez, her zaman hazırlıklıdır, iyi bir dinleyicidir ve kendisinin bir köşeye sıkıştırılmasına izin vermez." diyor.

In Ankara bleibt man gelassen



Südkurier, 01.09.2009

Für Ankara beginnt nach der Wahl in Deutschland eine neue Zeit, da waren sich die türkischen Kommentatoren einig. Unter anderem müssten sich die Macho-Politiker dort an einen homosexuellen Bundesaußenminister gewöhnen, merkte die unabhängige Zeitung „Taraf“ an. Auch auf politischer Ebene könnte sich für die Türkei einiges ändern. Kanzlerin Angela Merkel wird dem türkischen EU-Beitrittswunsch in den kommenden Jahren wohl offener widersprechen als bisher. Dennoch erwarten türkische Beobachter keine Kehrtwende, auch weil die Türkei für Europa heute wichtiger sei als noch vor einigen Jahren.

Merkels Projekt einer „privilegierten Partnerschaft“ zwischen EU und Türkei als Alternative zu einem türkischen Beitritt hatte in den Jahren der Großen Koalition mit der SPD kaum eine Rolle gespielt, weil die Sozialdemokraten die türkische EU-Kandidatur unterstützten. Nun habe Merkel die Hände frei, um ihre Türkei-kritische Position offensiver als bisher zu vertreten, kommentierten einige Zeitungen. „Die

Türkei ist der Verlierer“, titelte das Blatt „Milliyet“.Doch eine 180-Grad-Wende der Bundesrepublik erwartet in Ankara niemand. Erstens habe sich Merkel bisher stets an den EU-Beschluss aus dem Jahr 2005 gehalten, Beitrittsgespräche mit der Türkei aufzunehmen, hieß es bei Politikern. Zweitens sei Guido Westerwelles FDP einem türkischen Beitritt gegenüber wesentlich aufgeschlossener als die CDU/CSU, was sich in der Koalitionspolitik bemerkbar machen dürfte. Drittens habe die Bedeutung der Türkei auch für die EU in den vergangenen Jahren so zugenommen, dass die Europäer die Türken nicht ohne weiteres vor den Kopf stoßen würden.

Anders als nach der Wahl 2005, als Ankara mit großer Erleichterung auf die Tatsache reagiert hatte, dass die SPD die damals neue Bundeskanzlerin in Sachen Türkei bremsen werde, herrschte diesmal Gelassenheit in der Türkei. Die Türkei hat sich in den vergangenen Jahren nach eigener Ansicht zu einer regionalen Mittelmacht gemausert, die den Entwicklungen in Europa mit größerem Selbstbewusstsein zuschauen kann. Ein Zeichen dafür war die Teilnahme von Ministerpräsident Recep Tayyip Erdogan am G-20-Gipfel in den USA: Die Türkei sitzt mit den Großen der Weltpolitik an einem Tisch. Nach Jahren des Wirtschaftswachstums sei die Türkei heute die Nummer 15 unter den Volkswirtschaften in der Welt, sagte der Ankaraner Politologe Hüseyin Bağcı. Zudem habe die Bedeutung der Türkei für die EU durch die Beteiligung Ankaras an energiepolitischen Projekten wie der Gaspipeline Nabucco und dem russischen Konkurrenzvorhaben zugenommen.

Thomas Seibert , Istanbul

ANKARA SAKİN KALİYOR

Türk köşe yazarları, Almanya'daki genel seçimler sonrasında Ankara için yeni bir dönem başladığı konusunda hemfikir. Bağımsız Taraf gazetesi, maço politikacıların eşcinsel bir Alman Dışişleri Bakanına da alışmaları gerektiğini not düştü. Siyasi düzeyde de Türkiye açısından bazı değişiklikler mümkün. Şansölye Angela Merkel muhtemelen önümüzdeki yıllarda Türklerin AB'ye üye olma arzusuna şimdiye dek olduğundan daha açık bir şekilde karşı çıkacaktır. Ancak Türk gözlemciler buna rağmen bir u-dönüşü beklemiyor. Bunun bir nedeni de Türkiye'nin Avrupa için birkaç yıl öncesine göre daha önemli bir hale gelmiş olması.

Merkel'in, Türklerin üyeliğine alternatif olarak "imtiyazlı ortaklığa" gidilmesi projesi, Sosyal Demokratların Türklerin AB adaylığını desteklemeleri nedeniyle SPD ile büyük koalisyonunda pek rol oynamamıştı. Bazı gazetelerde yer alan yorumlarda, Merkel'in artık Türkiye'ye yönelik eleştirel tutumunu şimdiye kadar olduğundan daha açık bir şekilde göstermek için el serbestisine sahip olduğu belirtildi. Milliyet gazetesi, "Kaybeden Türkiye oldu" başlığını attı.

Ancak Ankara'da hiç kimse, Almanya hükümetinin 180 derece dönüş yapmasını beklemiyor. Politikacılar, Merkel'in şimdiye dek, 2005 yılında alınan AB kararına bağlı kaldığına ve Guido Westerwelle'nin FDP'sinin Türklerin AB üyeliğine CDU/CSU'dan daha açık durduğuna işaret ederek, bu durumun koalisyon politikasında kendisini hissettireceğinden söz ediyor. Diğer bir neden ise Türkiye'nin öneminin geçtiğimiz yıllarda AB nezdinde de artması nedeniyle Avrupalıların Türkleri artık kolayca geri çeviremeyecek olmasıdır.

Ankara'nın, SPD'nin Türkiye konusunda yeni Şansölyeyi frenleyeceği gerçeği nedeniyle büyük bir rahatlama hissettiği 2005 yılındaki seçimlerden farklı olarak bu kez Türkiye'ye bir soğukkanlılık hakim. Türkiye, geçtiğimiz yıllarda, Avrupa'daki gelişmelere daha özgüvenli bir şekilde yaklaşabilecek bölgesel bir orta güç haline geldiğini düşünüyor. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD'deki G-20 Zirvesine katılımı da bunun bir işaretiydi. Türkiye, dünya siyasetinin büyükleriyle aynı masada yer alıyor. Ankaralı siyaset bilimcisi Hüseyin Bağcı, ekonomik büyümenin gerçekleştiği yılların ardından Türkiye'nin bugün dünya ekonomisinde 15. sırada yer aldığını söylüyor. Bağcı ayrıca, Ankara'nın; Nabucco gaz boru hattı ve rakip Rus tasarısı gibi enerji politikası projelerine katılımı nedeniyle AB için öneminin arttığını görüşünde.